

పల్లవి రేపు ఉదయమే వచ్చేయండి" అని మా కమలాకర్తో మాట్లాడుతున్నాడు నరసింహం.

నరసింహం దంపతులు బయలుదేరు ముందు చాలా పొడిపొడిగా మాట్లాడారు శేషయ్య దంపతులు. గృహప్రవేశం తరువాత తమ ఇంటికి రమ్మని కాన్కొద్దిరోజులుండమని కానీ అనలేదు.

మరోరోజు ఉదయం పదకొండు గంటలకు శేషయ్యగారింట్లో...

అప్పుడే భోజనం ముగించి కూర్చున్నారు శేషయ్య

దంపతులు. తను కూడా భోజనం ముగించి హాల్లోకి వచ్చింది పల్లవి.

"మా య్యగారూ! ఈరోజు మీ అబ్బాయి ఆఫీసు నుండి తప్పగా వస్తారట. చిన్న మావయ్యగారి కొడుకు గృహ ప్రవేశానికి వెళ్లాలి కదా! గిఫ్ట్ ఏం కొందా? నేను షాపింగ్ చేసుకొని వస్తాను" అంది పల్లవి డబ్బు పర్సులో పెట్టుకుంటూ- మామగారు గిఫ్ట్ భారీగా వుండాలంటారేమో అనుకుంటూ.

"ఆ... ఏం ఇస్తాములేమ్మా. ఏదైనా ఒక యాభై రూపా

యల్లో కొను చాలు" అన్నారు తులనమ్మగారు అనవసంగా.

"వాళ్లకది చాలులేమ్మా" అన్నారు శేషయ్యగారు వ్యంగ్యంగా.

జరిగిందేమీ తెలియని పల్లవి ఈ మారిన విలువలకు ఆశ్చర్యపోయింది.

-బాణగిరి వసుంధర

(హైదరాబాద్)

కాలం తెచ్చిన పాపం

పరంధామయ్యగారి ఏకైక కుమార్తె సునీత. కొడుకు సునీల్. ఒక్కతే కూతురు. ఆస్తి గాస్తులకు కొదవ లేకపోవటంతో ఎంతో గారాబంగా పెరిగింది. ఆ ఇంట్లో చిన్నప్పటినుంచి సునీత మాటకు తిరుగులేదు. పరంధామయ్యగారి భార్య సత్యవతమ్మ 'ఆడల్లని అదుపాజ్జలలో పెంచాలి. మీరు మరీ చనువిచ్చి పాపాన్ని చెడగొడుతున్నారన్నా' పరంధామయ్యగారు విన్నించుకునేవారు కాదు. మాటకు తేలి అనేది కాని సత్యవతమ్మ కూడా కూర్చుని మురిపెంగానే పెంచింది. సునీత అన్న సునీల్ కి కూడా చెల్లెలంటే ప్రాణం.

పరంధామయ్యగారి బంధువర్గంలో, పరిచయస్తులలో సునీతను మించిన వంద గత్తె లేకపోవటంతో ఆమెను ప్రత్యేకంగా చూసేవాళ్లు. ఈ బంగారు బొమ్మ కోసం రాజకుమారుడు వస్తాడే అనేవాళ్లు.

సునీత తన పిన్ని కూతురు పెళ్లికి రాదరాబాద్ వెళ్లింది. పెళ్లిలో తెల్లగా, సన్నగా వుండే సునీత గంధం రంగు పట్టు. రలో వయసు తెచ్చిన ఆకర్షణతో మెరిపించింది.

సునీతకు ఆమె పిన్ని కొడుకు మోహన్ తన ఫ్రెండ్ గా పరిచయం చేశాడు. మోహన్ సునీత అందానికి ఆకర్షితుడైనాడు. సలే అందగత్తెయిన సునీత పెళ్లిపందిట్లో సలాకీగా తిరుగుతూ మెరుపులా అతని కళ్లకు కనిపించింది.

మోహన్ ఒక కాలేజీలో లెక్చరర్గా పనిచేస్తున్నాడు. పెద్ద కట్నంతో చాలా సంబంధాలు వున్నాయి. గవర్నమెంటు ఉద్యోగం. ఆస్తి, అందం వున్న మోహన్ చుట్టూ అమ్మాయిలు తిరుగుతున్నారు. కాని సత్యవతమ్మ పెళ్లంటూ చేసుకుంటే సునీతనే చేసుకోవాలన్నాడు. సునీత సంగతి తన తల్లిదండ్రులకు చెప్పాడన్నాడు. వాళ్లు మధ్యవర్తి ద్వారా పరంధామయ్యగారికి కబురు పేశారు. విషయం విన్న సునీత మోహన్ ని చేసుకోవడానికి ఇష్టపడలేదు. ఆమె తన అందానికి, ఆస్తికి మోహన్ తగినవాడు కాదంది. విప్పటిలానే తండ్రి ఆమె మాటకు ఎదురు చెప్పలేదు.

డ్యూరీ అయ్యాక సునీత ఎమ్.ఎ. చేరింది. తండ్రి

తెచ్చిన సంబంధాలు, తన అందాన్ని మెచ్చి వచ్చిన సంబంధాలు ఏమీ ఆమెకు అనలేదు. సునీతకు పాతికేళ్లు దాటాయి. సునీత పెళ్లి చెయ్యలేకపోతున్నానన్నదిగులుతో పరంధామయ్యగారు కాలం చేశారు.

సునీల్ సునీతకు పెళ్లి చెయ్యాలని శతవిధాల ప్రయత్నం చేసి ఆమెను ఒప్పించలేక విసిగిపోయాడు. చాలాకాలం వరకు చెల్లి పెళ్లయ్యాక తన పెళ్లి చేసుకోవాలని వేచి కూచాడు. కాని అతనికి వచ్చిన అమ్మాయి తారసపడటంతో చెల్లెలి పెళ్లి కాకుండానే తన పెళ్లి చేసుకున్నాడు. నెమ్మదిగా అతను సునీతను గురించి పట్టించుకో

వటం మానేశాడు.

ఇప్పటికీ సునీత తనకు తగిన వరుణ్ణి ఎప్పుకోలేకపోయింది. ప్రతి సంబంధానికి ఏదో ఒక వంక పెట్టింది. తన కోసం ఆకాశం నుంచి రాజకుమారుడు దిగివస్తాడనుకునేది. తల్లి సరస్వతమ్మ చేసిన ప్రయత్నాలూ ఫలించలేదు. సునీత తేటివాళ్లందరికీ పెళ్లిళ్లు అయిపోయాయి. సునీత మాత్రం ఇంకా కన్యగానే మిగిలిపోయింది. టైం పాస్ కోసం ఒక కాన్వెంట్ లో దీచరుగా చేరింది. అక్కడ తన స్నేహితుల పిల్లలకు పాఠాలు చెప్పవలసి వచ్చింది.

చూస్తుండగానే సునీతకు మువ్వయ్యెళ్లు దాటాయి. ఆమెలో అందం, వయసుతో వచ్చిన ఆకర్షణ తగ్గాయి. మనిషి రావయింది. అక్కడక్కడ తెల్లజుట్టు రావటం మొదలయింది. పెళ్లి సంబంధాలు కూడా ఇదివరకటిలా

రావటం లేదు. ఒకటి ఆరా వచ్చినా అవి ఏమాత్రం తలా తోకా లేనివి.

తన తేటివాళ్లందరూ పెళ్లిళ్లు చేసుకుని పిల్లాపావలతో సుఖంగా వుంటుంటే తానేం కోల్పోయిందో సునీతకు అర్థమవసాగింది.

కానీ విచిత్రంగా ఒకప్పుడు సునీత అందాన్ని పొగడినవాళ్లు ఇప్పుడు సునీతను చూసి జాలిపడుతున్నారు. ఒకసారి సునీత వాళ్ల వదిన తన చెల్లెలుతో "వచ్చిన సంబంధాలన్నింటికీ వంకలు పెడుతున్నావు. నువ్వు సునీతలా ఎప్పటికీ పెళ్లి కాకుండా వుండిపోతావు. నీ

యవ్వనమంతా అడవికాచిన వెన్నెల చేసుకోకు" అని హెచ్చరిస్తుండటం అనుకోకుండా ఆమె చెవిన పడ్డాయి. ఆరోజు సునీత జీవితంలో అప్పటివరకూ ఎప్పుడూ వడని బాధ పడింది.

పెళ్లికి తన ఆమోదం తెలపాలని నిశ్చయించుకుంది. కాని మగ పెళ్లివాళ్లకు ఈసారి సునీత నచ్చటం లేదు. పెళ్లి కూతురు లావుగా వుందని, మరీ ముదురుగా కన్పిస్తుందని, అంత వయసమ్మాయి తమకు అక్కర్లేదని చెప్పసాగారు.

ఇప్పటికీ సునీత అందం, వయసు క్షణికాలని తెలుసుకుంది. జీవితంలో తనకీ తోడు, పిల్లలు కావాలని పరితపించసాగింది.

ఇహ సునీత తన పెళ్లి ప్రయత్నాలు తానే మొదలుపెట్టుకుంది. ప్రతికలలో వస్తున్న వివాహ ప్రకటనలు గమనించసాగింది.

'భార్యపోయి ఒక కూతురు వున్న కాలేజీ లెక్చరర్ కి రెండవ వివాహమునకై తగిన వధువు కావలెను' అన్న వివాహ ప్రకటనకు వుండింది తన వివరాలు వంపింది. వాళ్ల దగ్గరనుంచి ఏం సమాధానం వస్తుందోనని ఎదురుచూడసాగింది.

వేంకటేశ్వరస్వామి గుడికి సాయంత్రం ఆరింటికి రమ్మని పెళ్లికొడుకు నుంచి కబురు వచ్చింది. సునీత తన తల్లిని తీసుకుని గుడికి వెళ్లి తన పెళ్లి కుదిరేట్టు చేయమని దేవుడికి దణ్ణం పెట్టుకోని, గుడి మండపంలో కూర్చుని పెళ్లివాళ్ల కోసం ఎదురు చూడసాగింది.

అరవుతూండగా ఎనిమిదేళ్ల పాపతో కలిసి వస్తున్న మోహన్ ఆమెకు కన్పించాడు. ఇద్దరూ ఒకరినొకరు గుర్తు పట్టారు. ఈసారి మోహన్ తనని ఎక్కడ కాదంటాడోనని ఆమె భయపడింది.

-ఎన్.వద్యామస్తాన్

(విశాఖపట్నం)